

POSTANOWIENIE

Dnia 28 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Michał Laskowski

w sprawie **T. K.**

skazanego za popełnienie czynu z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zb. z art. 155 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 3 k.p.k.),

w dniu 28 kwietnia 2025 r.,

kasacji obrońców

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 21 sierpnia 2024 r., sygn. akt IV Ka 438/24

zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Świnoujściu

z dnia 20 listopada 2023 r., sygn. akt II K 142/22

postanowił:

- 1) oddalić kasację jako oczywiście bezzasadną;
- 2) obciążyć skazanego obowiązkiem ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie kasacyjne.

[J.J.]

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 20 listopada 2023 r., sygn. II K 142/22, Sąd Rejonowy w Świnoujściu, uznał T. K. za winnego tego, że w miejscu, czasie i w sposób opisany

w zarzucie nieumyślnie doprowadził do śmierci R. J. udzielając jej oraz dwóm innym osobom substancji psychotropowej tj. czynu z art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zb. z art. 155 k.k. i wymierzył mu za to karę 2 lat pozbawienia wolności oraz orzekł zadośćuczynienie z art. 46 § 1 k.k., zakaz wykonywania zawodu z art. 41 § 1 k.k. i nawiązkę z art. 70 ust 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Po rozpoznaniu apelacji pełnomocnika oskarżycieli posiłkowych (kwestionowali wysokość kary) i obrońcy (podważał ustalenia faktyczne) Sąd Okręgowy w Szczecinie, wyrokiem z 21 sierpnia 2024 r., sygn. IV Ka 438/24, zmienił nieznacznie opis czynu zarzucanego T. K. , w pozostałym zakresie utrzymując zaskarżony wyrok w mocy.

Kasacje od wyroku Sądu odwoławczego wnieśli obrońcy. Obaj podnieśli w nich zarzuty rażącego naruszenie prawa materialnego tj. art. 155 k.k. przez dokonanie jego niewłaściwej wykładni a także rażące naruszenie prawa proceduralnego tj. art. 167 k.p.k. (polegające na oddaleniu wniosku dowodowego) i art. 5 § 2 k.p.k. i postulowali wydanie wyroku kasatoryjnego tj. adw. K. W. wniósł o uchylenie wyroku pierwszej i drugiej instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu, a adw. R. M. o uchylenie wyroku Sądu Okręgowego i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania w postępowaniu apelacyjnym.

W odpowiedzi na kasacje oskarżyciel publiczny wniósł o oddalenie ich jako oczywiście bezzasadnych.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacje wniesione przez obrońców T. K. były oczywiście bezzasadne w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k.

Podniesiony w obu kasacjach zarzut obrazy prawa materialnego, to jest przepisu art. 155 k.k., mający polegać na błędnej interpretacji należącego do znamion strony przedmiotowej związku między zachowaniem sprawcy, a ujętym w ustawowej typizacji skutkiem śmiertelnym, nie mógł się ostać. Lektura uzasadnienia zaskarżonego kasacją wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd odwoławczy ocenie tego zarzutu poświęcił należytą uwagę, przedstawiając wyczerpująco tok swego rozumowania. Nie do zaakceptowania były zarzuty uchybień z art. 7 k.p.k. i art. 5 §

2 k.p.k. w sytuacji gdy Sąd odwoławczy co do zasady, ani nie zmieniał, ani nie czynił własnych ustaleń faktycznych w sprawie, bo tylko wtedy byłoby możliwe naruszenie zasady swobodnej oceny dowodów czy domniemania niewinności.

Podzielić należy pogląd Sądu Okręgowego, że bezsporne jest, iż T. K. , który z zawodu jest farmaceutą i który wiedział, że pokrzywdzona spożywała tego dnia narkotyki i alkohol, udzielił m.in. jej środka psychotropowego przez wsypanie w sposób niedozowany zmarłej narkotyku do napoju. Już samo to ustalenie pozwalało na uznanie, że jego zachowanie było ogniwem prowadzącym do nieszczęśliwego skutku, ale o sprawstwie skazanego ostatecznie przesądzą dodatkowe kwestie: związek czasowy pomiędzy spożyciem napoju przez pokrzywdzoną a wystąpieniem u niej objawów w postaci utraty przytomności a po drugie ilość narkotyku przewyższająca przyjętą bezpieczną normę (pokrzywdzona nie była w stanie wypić napoju podanego jej przez skazanego, zatykała nos i musiała go rozcieńczyć). W treści uzasadnienia wyroku wskazano wnioski opinii biegłego z zakresu toksykologii, dotyczące zarówno kwestii związku czasowego, objawów działania środka psychotropowego, jak również opisu śmiertelnej dawki. Pokrzywdzona sama zażyła narkotyk i spożywała alkohol, o czym sprawca wiedział, a mimo tego dosypał jej środka narkotycznego w sposób przyjęty przez orzekające Sądy. To jego działanie spowodowało bezpośrednio jej śmierć. Innymi słowy gdyby nie zachowanie skazanego, nie doszłoby do utraty przytomności przez pokrzywdzoną i ostatecznie jej śmierci.

Do przyjęcia odpowiedzialności z art. 155 k.k. dochodzi w sytuacji, gdy śmierć człowieka jest niezamierzonym następstwem działania sprawcy w rozumieniu art. 9 § 2 k.k., polegającego na niezachowaniu obowiązku ostrożności wówczas, gdy na podstawie normalnej zdolności przewidywania i ogólnego obowiązku dbałości o życie ludzkie lub przewidywania skutków własnych działań, można wymagać od człowieka, aby nie dopuścił do nastąpienia przestępczego skutku. W niniejszej sprawie skazany wykazał się taką właśnie nieostrożnością, która skutkowałą śmiercią innego człowieka.

W tym stanie rzeczy Sąd Najwyższy oddalił kasację w trybie określonym w art. 535 § 3 k.p.k., a o kosztach sądowych za postępowanie kasacyjne orzekł po myśli art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 637a k.p.k.

[J.J.]

[a.l]